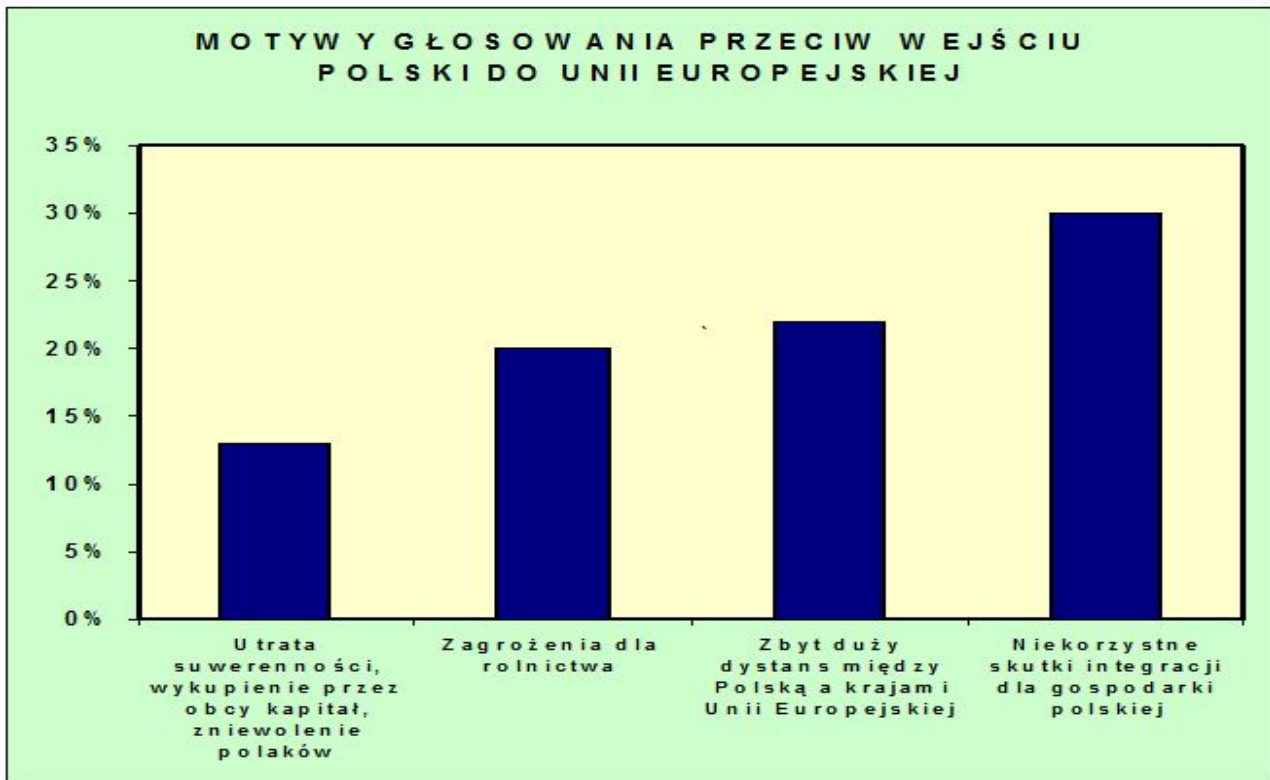

Rekompensaty dla rolników

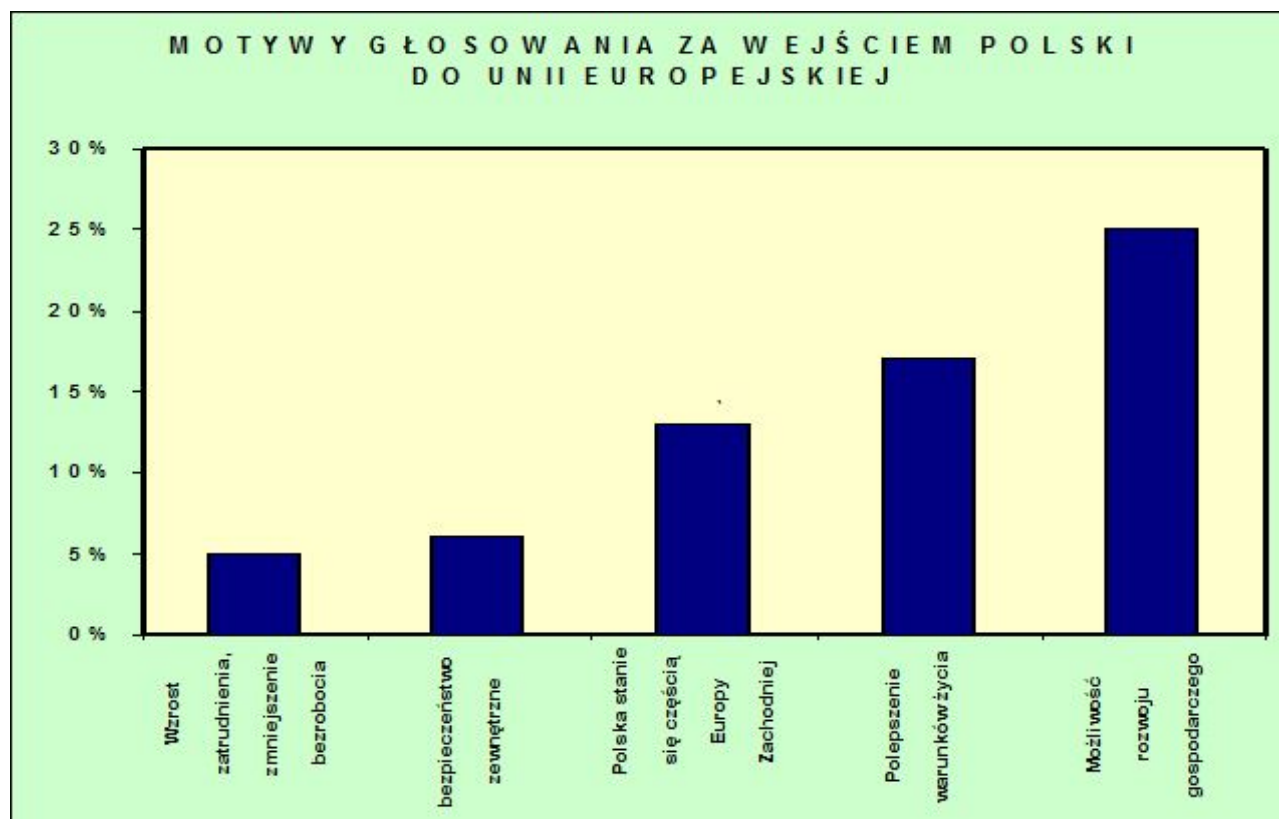
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych CBOS

Źródło: Opracowanie własne

Bardzo ważną rolę odgrywają także rekompensaty dla rolników. Socjalne instrumenty polityki rolnej skierowane zostaną przede wszystkim do gospodarstw słabszych oraz do bezrobotnych na wsi. Pomoc państwa koncentrować się będzie na tworzeniu warunków do wcześniejszego przechodzenia na emeryturę.

W stosunku do tej grupy rolników, którzy zdecydują się przekazać grunty na rzecz gospodarstw rozwojowych, sprzyjać będzie stosowanie długookresowych rekompensat. Osoby i rodziny rolników nie radzące sobie w warunkach wolnego rynku nie zostaną pozostawione bez opieki państwa, zapewnia minister rolnictwa. Przewidziano szeroki zakres pomocy społecznej w formie zasiłków stałych i okresowych. System ten będzie rekompensował utratę dochodów z tytułu zaniechania produkcji. Jego zastosowanie będzie połączone z określeniem grup gospodarstw i regionów, gdzie będzie on stosowany. Wdrożenie

systemu socjalnego wymagać będzie zaangażowania środków Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnictwa, uzupełnionego środkami krajowymi.

Źródło: Opracowanie własne

Jednym z głównych założeń jest koszt dostosowania rolnictwa polskiego do wymogów prawa europejskiego. Wyniesie on 26 mln zł (5,8 mln euro). Rząd zapowiadał, że do czasu spodziewanego przystąpienia do Unii Europejskiej, Polska przyjmie całość norm unijnych. Wysoki rachunek powoduje jednak, że osiągnięcia tego celu będzie trudne.

Ogromną większość kosztów będą jednak musiały ponieść same gospodarstwa rolne i zakłady przetwórstwa żywności. Szczególnie kosztowne będzie wypełnienie unijnych norm sanitarnych i weterynaryjnych.

I tak po stronie **zagrożeń** należy wymienić:

1. Wielkie koszty dostosowań i modernizacji polskiego sektora żywnościowego.

2. Trudności okresu przejściowego, zwłaszcza przy rozległych regulacjach ochronnych Unii i powolnym rozwoju instytucji rynku i handlu zagranicznego.
3. Prawdopodobieństwo utraty części rynku krajowego na rzecz dostawców z Unii i w związku z tym, wyeliminowanie części krajowych producentów.
4. Niewielkie realne możliwości szybkich zmian struktury agrarnej.
5. Zmniejszenie liczby ludności pracujących w rolnictwie.
6. Mogą nastąpić trudności w zharmonizowaniu prawa polskiego z unijnym oraz stworzeniu służb administrujących Fundusze Strukturalne i Wspólną Politykę Rolną.
7. Niemożliwość nadrobienia w krótkim czasie dystansu w wydajności ziemi i pracy.
8. Upadek gospodarstw rolnych produkujących nie konkurencyjne towary.
9. Możliwość wykupu ziemi i gospodarstw przez cudzoziemców.
10. Ograniczenie wielkości produkcji niektórych towarów, zgodnie z zasadami limitowania produkcji.
11. Trudności okresu przejściowego, zwłaszcza przy rozległych regulacjach ochronnych Unii Europejskiej i powolnym rozwoju instytucji rynku i handlu zagranicznego w Polsce. Pozbawi to gospodarstwa subsydiów i wsparcia dochodów dostępnych producentom z Krajów Wspólnoty.
12. Konieczność gruntownej rekonstrukcji polskiego rolnictwa, co wiąże się z dość wysokimi kosztami i zmniejszeniem liczby ludności pracującej w rolnictwie.

Społeczeństwo odnosi się do wejścia Polski do Unii Europejskiej bardzo sceptycznie. Dowodem na to mogą być badania przeprowadzone przez CBOS. Pytając ludzi o motywę głosowania przeciw wejściu Polski do Unii Europejskiej aż 30% opowiedziało się za niekorzystnymi skutkami integracji dla gospodarki polskiej.

Dla osób szukających pomocy w pisaniu prac z różnych dziedzin polecamy serwis [pisanie prac](#) z prawa, administracji,

zarządzania, marketingu, pedagogiki i wielu innych dziedzin.